

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Terezou Jachura Maříkovou, v právní věci žalobkyně: **L. K. nar. bytem** proti žalované: **Modrá pyramida stavební spořitelna, a.s., IČ 60192852**, se sídlem Praha 2, Bělehradská 128, zastoupený JUDr. Luďkem Chvostou, advokátem, AK se sídlem Praha 1, Na Příkopě 14, o povinnosti vést pro žalobkyni účet stavebního spoření,

t a k t o:

- I. Žaloba s návrhem, aby žalovaný byl povinen vést žalobkyni účet stavebního spoření číslo podle smlouvy o stavebním spoření č. uzavřené mezi žalobkyní a žalovaným dne **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **je povinna** zaplatit žalovanému náklady řízení ve výši 7.200,- Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalovaného JUDr. Luďka Chvosty, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala na soudu určení, že právní vztah uzavřený mezi žalobkyní a žalovanou na základě smlouvy o stavebním spoření č. ze dne trvá. Žalobkyně ve svých tvrzeních uvedla, že uzavřela

s žalovanou výše specifikovanou smlouvu, kdy pravidelně ukládala měsíční vklady na spořicí účet zřízený žalovanou a spojený s touto smlouvou. Posléze obdržela od žalované dopis ze dne 30.3.2015 o oznámení o ukončení smlouvy z důvodu překročení cílové částky, resp. že došlo k naspoření cílové částky. Na toto žalobkyně reagovala tím, že písemně žalované sdělila, že s ukončením smlouvy nesouhlasí a trvá na jejím pokračování. Spořicí účet pak žalovaná zřejmě zrušila, když se žalobkyni vyzvala k převzetí finanční částky, jinak, že tato bude uložena do úschovy soudu. Ve Všeobecných obchodních podmínkách (čl. 9 odst. 7) platných ke dni sjednání smlouvy, jež byly nedílnou součástí této smlouvy bylo stanoveno, že pokud dojde k přespoření cílové částky, účastník stavebního spoření výslovně souhlasí s tím, že přespořená částka se automaticky považuje za novou cílovou částku a žalovaná tak má nárok na částku z rozdílu úhrady. Podle žalobkyně je tak předmětem sporu výklad smluvního ujednání – čl. 9 odst. 7 Všeobecných obchodních podmínek, kdy má za to, že žalovaná je povinna přespořenou částku považovat za novou cílovou částku a nemá oprávnění z tohoto důvodu jednostranně ukončit smlouvu. Účelem každé smlouvy je totiž spořit dohodnutou (cílovou) částku. Dohodnutá (cílová) částka se však podle čl. 9 odst. 7 VOP automaticky navyšuje. Záleží tedy na účastníkovi, jakou částku se rozhodne nakonec naspořit. Žalobkyně tak v tomto směru má legitimní očekávání.

Žalovaný ve svém vyjádření nespороval okolnosti stran uzavření předmětné smlouvy a oznámení o jejím ukončení. Poukázal na nedostatek naléhavého právního zájmu s tím, že předmětná žaloba neplní preventivní funkci, neboť tato je důvodná v případě, kdy může přinést účelnou ochranu před porušením práva. Toto však není případ žalobkyně, neboť zde již k porušení práva došlo. Pro úplnost se však vyjádřil k meritu věci s tím, že předmětná smlouva nebyla uzavřena na dobu neurčitou, nýbrž na dobu určitou – do okamžiku naspoření cílové částky. Tímto splněním daného cíle proto smlouva končí. Předmětnou smlouvu pak ve vztahu k žalobkyni nevypověděl, pouze oznámil její ukončení. Pokud jde o výklad čl. 9 odst. 7 VOP, je tento nutný dán do souvislosti i s odst. 1 tohoto článku. Z daného pak vyplývá, že přespoření cílové částky není přípustné, tudíž jde o právo žalovaného stran možnosti nové cílové částky, nikoli jeho povinnost. Pokud by to tak nebylo, mohla by být smlouva ze strany účastníka jednostranně prodlužována donekonečna, což by znamenalo možnost naspoření na účtu stavebního spoření neomezeně vysoké částky. Článek 9 odst. 7 VOP tak má konsensuální charakter. Žalobkyně proto může uzavřít další smlouvu o stavebním spoření, neboť tato skončila.

Soud I. stupně rozsudkem ze dne 16. 3. 2016, č.j.: 28C 196/2015-98 žalobu zamítl s odůvodněním, že zde není dána existence naléhavého právního zájmu na určení právního vztahu. K odvolání žalobkyně pak Městský soud v Praze usnesením ze dne 5. 4. 2017, č.j. 72Co 53/2017-151 napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu k dalšímu řízení s odůvodněním, že v projednávané věci žalobkyně nepodala určovací žalobu, byť jí tak sama označuje, avšak z odůvodnění žaloby i jejího petitu vyplývá, že žalobkyně se nedomáhá určení existence svého práva na existenci právního vztahu (poměru), nýbrž se domáhá deklarování povinnosti žalovaného vést nadále účet č. [REDAKCE] a řídit se přitom všemi právy a povinnostmi, které si účastníci řízení ve smlouvě o stavebním spoření ze dne [REDAKCE] č. [REDAKCE] sjednali. Odvolací soud pak soud I. stupně v dalším řízení zavázal, aby náležitě objasnil sporné tvrzení účastníků řízení, vztahující se k povinnosti žalovaného, jejíž existenci se žalobkyně dovolává a poté, aby ve věci znovu rozhodl.

Mezi účastníky řízení nebylo sporu, že dne [redacted] uzavřela žalobkyně s žalovaným smlouvu o stavebním spoření č. [redacted], jejíž nedílnou součástí byly Všeobecné obchodní podmínky stavebního spoření. Dne 30.3.2015 sdělil žalovaný žalobkyni dopisem, že považuje uzavřenou smlouvu o stavebním spoření za zaniklou, přičemž jako důvod zániku smluv uvedl dosažení cílové částky a účelu smlouvy podle § 603 o.z. Žalobkyně na toto reagovala dopisem ze dne 15.4.2015 tak, že nesouhlasí s ukončením smlouvy o stavebním spoření a žádala, aby bylo pokračováno v řádném plnění smlouvy. Na toto žalovaný písemně dopisem ze dne 21.4.2015 žalobkyni sdělil, že na svém stanovisku nehodlá ničeho měnit a finanční prostředky na účtu žalobkyni naspořené, žalobkyni vyplatí. Žalobkyně dne 19.5.2015 zaslala žalovanému předžalobní výzvu. Soud tato shodná tvrzení účastníků, vzal za svá skutková zjištění podle ust. § 120 odst. 3 o. s. ř.

Jelikož se žalobkyně k nařízenému jednání na den 26.6.2017 nedostavila, ač byla soudem řádně předvolána, jednal soud podle ust. § 101 odst. 3 o. s. ř. v její nepřítomnosti.

Soud dále provedl dokazování návrhem smlouvy ze dne [redacted] včetně VOP, přijetím návrhu na uzavření smlouvy ze dne [redacted] dopisem ze dne 31. 10. 2007, dopisem ze dne 2. 4. 2010, dopisem ze dne 3. 1. 2011, dopisem ze dne 3. 1. 2012, dopisem ze dne 2. 1. 2015, dopisem ze dne 30. 3. 2015, dopisem ze dne 15. 4. 2015, dopisem ze dne 21. 4. 2015, dopisem ze dne 19. 5. 2015m dopisem ze dne 21. 5. 2015, dopisem ze dne 4. 6. 2015, dopisem ze dne 17. 7. 2015, dopisem ze dne 31. 7. 2015. Z těchto listinných důkazů vzal za prokázané, že na základě návrhu na uzavření smlouvy ze dne [redacted] a jeho přijetí ze dne [redacted] uzavřeli účastníci řízení smlouvu o stavebním spoření č. [redacted], jejímž předmětem bylo dosažení cílové částky ve výši [redacted]-Kč, formou hrazením měsíčních splátek ve výši [redacted]-Kč, bezhotovostně. Součástí sjednané smlouvy byla i žádost o státní podporu. Nedílnou součástí této smlouvy byly i Všeobecné obchodní podmínky stavebního spoření. Dopisem ze dne 31. 10. 2003 byla žalobkyně informována, že k datu 31. 12. 2003 budou u její smlouvy o stavebním spoření splněny podmínky pro přidělení cílové částky. Tímto jí tak vznikl nárok na vyplacení naspořené částky, případně státní podpory a nárok na poskytnutí výhodného úvěru ze stavebního spoření. Dopisem ze dne 2. 4. 2010 bylo žalobkyni opětovně sdělováno, že k datu 30. 9. 2010 budou u její smlouvy splněny podmínky pro přidělení cílové částky. Cílovou částku pak tvořil zůstatek na účtu ve výši [redacted] Kč, zahrnující i státní podporu ve výši [redacted]-Kč a nepřípsané úroky. Současně byla žalobkyni nabízena možnost zvýšit cílovou částku. Dalším dopisem ze dne 3. 1. 2011 znovu bylo žalobkyni oznámeno, že k datu 30. 6. 2011 budou na její smlouvě splněny podmínky pro přidělení cílové částky, aktuální zůstatek stavebního spoření k datu přidělení, byl [redacted] Kč, včetně úroků a státní podpory. Dopisem ze dne 3. 1. 2012 bylo žalobkyni oznámeno, že budou splněny podmínky pro přidělení cílové částky k datu 29. 6. 2012. Aktuální zůstatek pak byl [redacted] Kč, včetně úroků a státní podpory. Další oznámení o dosažení podmínek pro přidělení cílové částky bylo ze dne 2. 1. 2015, k datu 30. 6. 2015, ve výši [redacted] Kč, včetně státní podpory a úroku. Dopisem ze dne 30. 3. 2015 bylo žalobkyni oznámeno ukončení smlouvy o stavebním spoření, kdy k datu 28. 2. 2015 bylo evidováno překročení cílové částky. Na to žalobkyně reagovala dopisem ze dne 15. 4. 2015, v němž žalovanému sdělovala, že se přespořená částka podle článku 9 odst. 7 VOP automaticky považuje za novou cílovou částku a rozdíl úhrady vzniklý navýšením cílové částky stavební spořitelna zúčtuje k tíži účastníka. Trvala

nadále na uzavřené smlouvě o stavebním spoření. Dopisem ze dne 21. 4. 2015 žalovaný žalobkyni sděloval, že smlouva byla ukončena. Dopisem ze dne 19. 5. 2015 bylo žalobkyni oznámeno, že cílová částka byla navýšena z důvodu jejího přespoření v souladu s Všeobecnými obchodními podmínkami na částku ██████-Kč. Žalovaný následně reagoval na dopis žalobkyně ze dne 19. 5. 2015, kdy dopisem ze dne 21. 5. 2015 opětovně žalobkyni situaci vysvětloval s tím, že trval na ukončení smluvního vztahu a oznamoval, že spořicí účet žalobkyně byl uzavřen a již nelze přimout žádné další vklady na účet stavebního spoření. Posléze žalobkyni požádal o sdělení čísla účtu, kam jí může být vyplacen zůstatek z vypořádané smlouvy o stavebním spoření. Na to konto žalobkyně žalovanému oznámila, že podala k soudu žalobu. Číslo účtu žalovanému nesdělila a uvedla, že nesouhlasí, aby finanční prostředky byly složeny do soudní úschovy. Žalobkyni byly finanční prostředky ve výši ██████-Kč vráceny.

Na základě provedeného dokazování a s odkazem na shodná tvrzení účastníků, má soud za prokázaný následující skutkový stav:

mezi účastníky řízení byla dne ██████ uzavřena smlouva o stavebním spoření č. ██████ jejíž nedílnou součástí byly Všeobecné obchodní podmínky stavebního spoření. Sjednaná cílová částka byla ██████-Kč, kterou měla žalobkyně hradit formou pravidelných měsíčních plateb ve výši ██████-Kč, což žalobkyně pravidelně činila. Následně tak došlo k přespoření cílové částky, přičemž žalovaný opakovaně nabízel žalobkyni možnost zvýšit cílovou částku, s čímž žalobkyně souhlasila a automaticky tak docházelo k navýšení cílové částky, a to na částku ██████-Kč, poté ██████-Kč, poté ██████-Kč, poté ██████-Kč a nakonec ██████-Kč. Dopisem ze dne 30. 3. 2015 sdělil žalovaný žalobkyni, že považuje uzavřenou smlouvu o stavebním spoření za zaniklou, přičemž jako důvod zániku smlouvy uvedl dosažení cílové částky a účelu smlouvy. Na to žalobkyně reagovala tak, že nesouhlasí s ukončením smluv o stavebním spoření a žádala, aby bylo pokračováno v řádném plnění smlouvy. Žalovaný poté písemně dopisem ze dne 21. 4. 2015 žalobkyni sdělil, že na svém stanovisku nehodlá ničeho měnit a finanční prostředky na účtu žalobkyni nasporené, žalobkyni vyplatí. S tímto žalobkyně nesouhlasila, oznámila žalovanému, že podala soudní žalobu a také nesouhlasila s uložením finančních prostředků do soudní úschovy. Částka ve výši ██████-Kč byla nakonec žalobkyni vyplacena.

Podle ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření, účastník uzavře se stavební spořitelnou písemnou smlouvu o stavebním spoření (dále jen smlouva), ve které se zaváže ukládat u stavební spořitelny peněžní částky ve smluvené výši.

Soud veden závazným právním názorem odvolacího soudu, že se nejedná o určení právního vztahu, nýbrž o žalobu na plnění, posoudil věc znovu. S odkazem na shora citovaná zákonná ustanovení a provedené dokazování zhodnotil věc po právní stránce následovně:

podle uvedeného zákonného ustanovení je zřejmé, že zákon o stavebním spoření vyžaduje uzavření smlouvy v konkrétní formě, a to v tomto případě ve formě písemné.

V posuzované věci pak byla uzavřena toliko jedna smlouva o stavebním spoření, a to smlouva č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] na sjednanou cílovou částku ve výši [REDAKCE]-Kč. Jiná písemná smlouva mezi účastníky řízení uzavřena nebyla, resp. nedošlo k písemné změně takto sjednané cílové částky. Pokud žalovaný žalobkyni sděloval, jednotlivými dopisy, že bylo dosaženo cílové částky, a to ponejprv dopisem ze dne 31. 10. 2003 (jednalo se o cílovou částku sjednanou danou smlouvou ve výši [REDAKCE]-Kč) o splnění podmínky pro přidělení nové cílové částky, resp. navýšení cílové částky, čehož žalobkyně využívala tím, že nežádala výplatu naspořené částky a nadále konkludentně hradila sjednanou měsíční částku na účet žalovaného, nelze toto jednání pokládat za změnu parametrů sjednané smlouvy, která měla být, v písemné formě. Podle názoru soudu proto nedošlo k řádnému navýšení cílových částek ve smyslu ustanovení § 5 odst. 1 zákona, neboť toto nebylo učiněno mezi účastníky řízení formou uzavření smlouvy v písemné podobě. Podle názoru soudu se tak mělo státu již při první nabídce, resp. sdělení žalovaného o naspoření cílové částky ve výši [REDAKCE]-K, a pokud žalovaný nabízel možnost přespoření (navýšení) cílové částky, tato měla být mezi účastníky sjednána uzavřenou písemnou smlouvou. Jestliže k další změně parametrů smlouvy v podobě navýšení cílových částek nedošlo řádným způsobem, předpokládaným zákonem o stavebním spoření, zanikla předmětná smlouva dosažením účelu smlouvy, tedy dosažením cílové částky ve výši [REDAKCE]-Kč v souladu s ustanovením § 578 obč. zák. Na této skutečnosti nemůže nic změnit ani mezi účastníky řízení sporný text Všeobecných obchodních podmínek žalovaného, ze kterého žalobkyně dovozovala trvání smluvního vztahu, neboť jakoukoliv konkludentní změnu smlouvy, zákon o stavebním spoření nezná a nepřipouští. Z tohoto důvodu proto soud žalobu zamítl jako nedůvodnou a rozhodl výrokem I. rozsudku s tím, že návrhy na dokazování výpisem z účtu za rok [REDAKCE] až [REDAKCE] (pod bodem 3 až 6, bodem 8 až 14, bodem 16, bodem 18, bodem 20 až 22, vše na č. l. 44 spisu), dopisem žalovaného ze dne 6. 1. 2015, ze dne 19. 5. 2015, konečným výpisem z účtu ze dne 19. 5. 2015, žádosti žalovaného o doložení podkladu pro zaslání finančních prostředků ze smlouvy ze dne 13. 7. 2015 a informací žalovaného o státní podpoře za rok 2015 (pod bodem 24, 28, 29, 33, 37, č.l. 44), soud zamítl pro nadbytečnost, jednak s odkazem na provedené dokazování, jež bylo pro rozhodnutí soudu dostatečné a jednak s odkazem na nesporný skutkový stav mezi účastníky řízení (týkající se zejména hrazení měsíčních příspěvků na stavební spoření a přidělování státní podpory).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř., podle něhož účastníku, který měl ve věci plný úspěch přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Vzhledem k tomu, že byla žalovaná ve sporu plně úspěšná, přiznal jí soud náhradu nákladů tohoto řízení. Náklady řízení se skládají z nákladů *před soudem I. stupně*: mimosmluvní odměny advokáta ve výši 3.000,- Kč podle ustanovení § 11 odst. 1, ustanovení § 9 odst. 1, ust. § 7 bod 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (2 úkony právní služby po 1.500,- Kč – převzetí a příprava zastoupení a účast na jednání), z náhrady hotových výdajů ve výši 600,- Kč podle ustanovení § 13 odst. 1,3 ve spojení s ustanovením § 11 odst. 1 písm. a), g) vyhlášky č. 177/1996 (2 úkony právní služby po 300,- Kč – převzetí a příprava zastoupení, účast na jednání), z nákladů řízení *před soudem II. stupně*: mimosmluvní odměna advokáta ve výši 1.500,- Kč podle ust. § 11 odst. 1, ust. § 9 odst. 1, ust. § 7 bod 4 (1 úkon právní služby po 1.500,- Kč – vyjádření k odvolání), z náhrady hotových výdajů ve výši 300,- Kč dle ust. § 13 odst. 1,3 a ust. § 11 odst. 1 písm. k) cit. vyhl. (1 úkon právní služby po 300,- Kč – vyjádření k odvolání) a z nákladů řízení *před soudem I. stupně* (po zrušení rozhodnutí odvolacím soudem):

mimosmluvní odměna advokáta ve výši 1.500,- Kč - účast na jednání a z náhrady hotových výdajů ve výši 300,- Kč – účast na jednání dle shora cit. vyhl.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně povinnost stanovenou tímto rozsudkem, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí, nebo nařízení exekuce

V Praze dne 26. června 2016

Mgr. Tereza Jachura Maříková v.r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Milada Bryndová